

סוער¹³⁷, "נחשול שבים"¹³⁸ ("און וויפל איז אַ 32
שיעור דערצו"?...!) מתהפך לים הגאולה — 33
"מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים"¹³⁹. 34
יא. ויה"ר שהחלטה טובה שקיבל ויקבל 35
כאו"א בשבת ר"ח ניסן להוסיף בכל עניני העבודה, 36
כולל ובמיוחד בעניני חג הפסח (שתי שבתות לפני 37
הפסח), בלימוד הלכות הפסח ונתינת צרכי הפסח 38
לכל הזקוקים, באופן של הנהגה נסית — תמהר 39
ותזרז ותביא תיכף ומיד את השכר דהנהגה הנסית ע"י 40
הקב"ה, החל מהנס העיקרי דגאולה האמיתית 41
והשלימה, שאז יקיימו כל בניי הלכות הפסח 42
בשלימותן¹⁴⁰, החל מהקרבת קרבן פסח בי"ד 43
בניסן, ואכילתו בליל ט"ו ניסן, באופן ד"כולנו 44
מסובין", שכל בניי מסובין (דרך חירות¹⁴¹) על 45
שולחנו של אביהם המלך¹⁴², מלך מלכי המלכים 46
הקב"ה, בעיר הבריה, ירושלים עיר הקודש, 47
ובהיכל המלך, ביהמ"ק השלישי. 48
ועוד והוא העיקר — שהגאולה האמיתית 49
והשלימה ע"י משיח צדקנו באה תיכף ומיד, ביום 50
הש"ק פרשת ויקרא. ר"ח ניסן, שנת ה'תנש"א, ה' תהא שנת 51
אראנו נפלאות: 52
יום הש"ק — מעין ודוגמא והכנה ל"יום שכולו 53
שבת ומנוחה לחיי העולמים"¹⁴³ (כמ"ש בברכת 54
המזון דסעודות יום השבת), 55

עמינדב", מלשון נדיבות, "נדבה רוחו"¹²⁷, "ידבנו 1
לבו"¹²⁸, "כל נדיב לבו יביאה"¹²⁹ (שהנדיבות 2
נמשכת ובאה במעשה בפועל), ועד לנדיבות שאין 3
למעלה ממנה (שהרי אם יש נדיבות למעלה ממנה, 4
אינה נדיבות בשלימותה), למעלה ממדידה והגבלה 5
— באופן של הנהגה נסית. 6
7 [ולהעיר גם משלימות העבודה בר"ח ניסן
8 (הנהגה נסית) אצל "נדב"¹³⁰ ואביהוא" (כנ"ל ס"ו).
9 ויש לומר (בהפירוש ד"נדב ואביהוא" בעבודת
10 כאו"א מישראל), ש"הוא" ד"אבי-הוא" קאי על
11 "נדב" שלפניו, היינו, ש"נדב" (ענין הנדיבות) הוא
12 ה"אב" ("אבי") שממנו באים כל עניני העבודה
13 באופן של הנהגה נסית].
14 ויש להוסיף, שהנהגה נסית ד"המקריב ביום
15 הראשון .. נחשון בן עמינדב למטה יהודה" היא
16 גם בביטול והפיכת הענינים הבלתי-רצויים¹³¹ —
17 שע"י המסירת-נפש "שירד תחילה לנחשול שבים",
18 נתבטל ה"נחשול שבים", ועד שנקרע הים, היינו,
19 שנתבטל ההעלם וההסתור ד"ים" (שלא יתגלה הכח
20 האלקי שבנבראים, אלא יהי' באופן ד"טובעו בים
21 סוף"), ולא עוד אלא שמתהפך לקדושה, ים
22 שלמעלה מיבשה, הגילוי דכחי' עלמא דאתכסיא
23 (ים) שלמעלה מעלמא דאתגלייא (יבשה)¹³²,
24 שע"י נשלם הענין דיציאת מצרים¹³³, יציאה מכל
25 המיצרים והגבולים.

26 ועד"ז בנוגע לענין הצדקה (ענינו של "נדב",
27 נדיבות לב) — "כפר לצדקה"¹³⁴, מלשון כפרה¹³⁵,
28 שע"י מתבטלים כל הענינים הבלתי-רצויים, ועד
29 שמתהפכים לטוב, ועוד ועיקר — "גדולה צדקה
30 שמקרבת את הגאולה"¹³⁶, ביטול הגלות, ועד
31 להפיכתו לגאולה, שים הגלות שנמשל לים

137) ראה תו"א ר"פ נח. סה"מ מלוקט ח"א ע' רעג ואילך. וש"נ.

138) וההגנה מזה (בזמן הגלות) נעשית ע"י התומצ (ראה אבות פ"ד מ"א. סוטה כא, א), ובמיוחד ע"י הצדקה (כללות כל המצוות) — כמרומו ב"כפר לצדקה", ש"כפר" בגימטריא שלש מאות, שרומז על "שלש מאות אמה" אורך התיבה** (נח ו, ט), שעל ידה היתה ההגנה דנח מפני מי המבול.

139) ישע"י יא, ט. רמב"ם בסיום וחותם ספרו "משנה תורה".
140) ועפ"ז י"ל שהגאולה אינה בתורת "שכר" על עבודת

בניי בהכנות לחג הפסח (לימוד ההלכות ונתינת צרכי החג), אלא דבר המוכרח לקיום ציווי הקב"ה בתורה להקריב הפסח.

141) רמב"ם הל' חמץ ומצה פ"ז ה"ז. שו"ע אדה"ז או"ח סתע"ב ס"ז.

142) ראה ברכות ג, סע"א.

143) תמיד בסופה.

(* ר"ת "אלקינו מלך העולם" (לקו"ש ח"א ע' 10. ועוד). שרומז על המשכת וגילוי האלף. אלופר של עולם, שנע"ז נעשה מ"גולה" "גאולה" (ראה ויק"ד ספ"ב. לקו"ת בהעלותך לה. ג. ובכ"מ).

(** ושאר מדותי, "חמישים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה" — יש לומר, ש"חמישים" רומז על הנו"ן דניסן (נו"ן ארוכה שמהפכת הנו"ן כפופה, כנ"ל הערה 67). ו"שלושים" רומז על ההכנה ד"שלושים יום לפני הפסח" — ענין הגאולה ועצ"נ.

127) ויקהל לה, כא. וראה רמב"ם סוף הל' שמיטה ויובל.

128) תרומה כה, ב.

129) ויקהל לה, ה.

130) להעיר ש"נפשו (של נדב) היתה משרש זקנו, עמינדב אבי אלישבע אמו, ולקח ממנו שלשה אותיותיו האחרונות, והם נדב" (שער הגלגולים הקדמה ל"ג).

131) ראה לעיל ס"ז.

132) ראה תו"א בשלח סב, א ואילך. ובכ"מ.

133) ראה לקו"ש חכ"ב ע' 34. וש"נ.

134) פרש"י ב"ב יו"ד, ב (ד"ה א"ל בכי תשא).

135) ועד לשלימות הכפרה — כמ"ש בפרשתנו (א, ד) "ונרצה לו לכפר עליו", ש"אין זו כפרת נפשו, אלא לכפר לפני ה', להיות נחת רוח לקונו" (תניא אגה"ת פ"ב).

136) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ד (מח, ב).